

14 Ιουνίου 2016

Τίποτα να μην σας απελπίζει! (Άγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως)

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Νεκτάριος Πενταπόλεως](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Αγίου Νεκταρίου

Σκοπός της ζωής μας είναι να γίνουμε τέλειοι και άγιοι. Να αναδειχθούμε παιδιά του Θεού και κληρονόμοι της βασιλείας των ουρανών. Ας προσέξουμε μήπως, για χάρη της παρούσας ζωής, στερηθούμε τη μέλλουσα, μήπως, από τις βιοτικές φροντίδες και μέριμνες, αμελήσουμε το σκοπό της ζωής μας.

Η νηστεία, η αγρυπνία και η προσευχή από μόνες τους δεν φέρνουν τους επιθυμητούς καρπούς, γιατί αυτές δεν είναι ο σκοπός της ζωής μας, αποτελούν τα μέσα για να πετύχουμε το σκοπό. Στολίστε τις λαμπάδες σας με αρετές.

Αγωνιστείτε ν' αποβάλετε τα πάθη της ψυχής. Καθαρίστε την καρδιά σας από κάθε ρύπο και διατηρήστε την αγνή, για να έρθει και να κατοικήσει μέσα σας ο Κύριος, για να σας πλημμυρίσει το Άγιο Πνεύμα με τις θείες δωρεές. Παιδιά μου αγαπητά, όλη σας η ασχολία και η φροντίδα σ' αυτά να είναι. Αυτά ν' αποτελούν σκοπό και πόθο σας ασταμάτητο. Γι' αυτά να προσεύχεστε στο Θεό. Να ζητάτε καθημερινά τον Κύριο, αλλά μέσα στην καρδιά σας και όχι έξω από αυτήν. Και όταν Τον βρείτε, σταθείτε με φόβο και τρόμο, όπως τα Χερουβείμ και τα Σεραφείμ, γιατί η καρδιά σας έγινε θρόνος του Θεού. Αλλά για να βρείτε τον Κύριο, ταπεινωθείτε μέχρι το χώμα, γιατί ο Κύριος βδελύσσεται τους υπερήφανους, ενώ αγαπάει και επισκέπτεται τους ταπεινούς στην καρδιά.

Αν αγωνίζεσαι τον αγώνα τον καλό, ο Θεός θα σε ενισχύσει. Στον αγώνα

εντοπίζουμε τις αδυναμίες, τις ελλείψεις και τα ελαττώματά μας. Είναι ο καθρέφτης της πνευματικής μας καταστάσεως. Όποιος δεν αγωνίστηκε, δεν γνώρισε τον εαυτό του. Προσέχετε και τα μικρά ακόμα παραπτώματα. Αν σας συμβεί από απροσεξία κάποια αμαρτία, μην απελπιστείτε, αλλά σηκωθείτε γρήγορα και προσπέστε στο Θεό, που έχει τη δύναμη να σας ανορθώσει. Μέσα μας έχουμε αδυναμίες και πάθη και ελαττώματα βαθιά ριζωμένα, πολλά είναι και κληρονομικά. Όλα αυτά δεν κόβονται με μία σπασμωδική κίνηση ούτε με την αδημονία και τη βαρειά θλίψη, αλλά με υπομονή και επιμονή, με καρτερία, με φροντίδα και προσοχή. Η υπερβολική λύπη κρύβει μέσα της υπερηφάνεια. Γι' αυτό είναι βλαβερή και επικίνδυνη, και πολλές φορές παροξύνεται από το διάβολο, για ν' ανακόψει την πορεία του αγωνιστή.

Ο δρόμος που οδηγεί στην τελειότητα είναι μακρύς. Εύχεστε στο Θεό να σας δυναμώνει. Να αντιμετωπίζετε με υπομονή τις πτώσεις σας και, αφού γρήγορα σηκωθείτε, να τρέχετε και να μη στέκεστε, σαν τα παιδιά, στον τόπο που πέσατε, κλαίγοντας και θρηνώντας απαρηγόρητα. Αγρυπνείτε και προσεύχεστε, για να μην μπείτε σε πειρασμό. Μην απελπίζεστε, αν πέφτετε συνέχεια σε παλιές αμαρτίες. Πολλές απ' αυτές είναι και από τη φύση τους ισχυρές και από τη συνήθεια. Με την πάροδο του χρόνου, όμως, και με την επιμέλεια νικούνται. Τίποτα να μη σας απελπίζει.

Από τη σειρά των φυλλαδίων «Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ» της Ιεράς Μονής Παρακλήτου Ωρωπού Αττικής.

Πηγή: isagiastriados.com